

क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयात्यभयं पदं हरेः ॥ २३ ॥

न यत्र वैकुण्ठकथासुधापगा न साधवो भागवतास्तदाश्रयाः ।

न यत्र यज्ञेशमखा महोत्सवाः सुरेशलोको ऽपि न वै स सेव्यतां ॥ २४ ॥

प्राप्ता नृजातिं विहृये च ज्ञतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृतां ।

न वै यतेरन्नपुनर्मृताय ते भूयो वनौका इव याति बन्धनं ॥ २५ ॥

यैः श्रद्धया वर्द्धिषि भागशो हविर्निरुतमिष्टं विधिमन्त्रवस्तुतः ।

एकः पृथङ्गामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः ॥ २६ ॥

सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नैवार्थदो यत् पुनरर्थिता यतः ।

स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छतामिच्छापिधानं निजपादपद्मवं ॥ २७ ॥

यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं स्विष्टस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनं ।

तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्म नः स्याद्वर्षे हरिर्यद्भजतां शं तनोति ॥ २८ ॥

जम्बुद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ द्वौ उपदिशति सगरात्मजैश्चान्वेषण
इमां महीं परितो निखनद्भिरुपकल्पितान् ॥ २९ ॥

तद्यथा स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुक्ल आवर्तनो रमणको मन्दरहरिणः पाञ्चजन्यः
सिंहलो लङ्केति ॥ ३० ॥

एवं तव भारतोत्तम जम्बुद्वीपवर्षविभागो यथोपदेशमुपवर्णित इति ॥ ३१ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां

पञ्चमस्कन्धे जम्बुद्वीपवर्णनं नाम

एकोनविंशोऽध्यायः ॥